

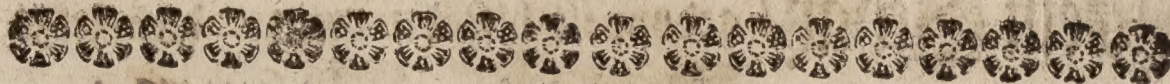
LUSUS ANAGRAMMATICUS,
 V I R O
Præ-Nobilissimo, Ampliff. ac Consultissimo
 D O M I N O
JACOBO
MEISNERO.
Consuli Civit. Thorun. dignissimo
 SPONSO *desideratissimo,*

Ut &
 V I R G I N I
Nobilissimæ, omnique virtutum elegantia
excultissimæ

BENIGNÆ
THOMASIÆ
 SPONSÆ *lectissimæ,*

Ipsa solenni tædarum die
 Anno cl^o lxxxv D. 26 Novemb.
 cum voto qualicunque nuptiali præsentatus

Ab
 Henrico Reichelio,
 Gymn. Coll.

T H O R U N I,
 Impressit Ioh. Nicolai, NOBIL. SENAT. & GYMNASII Typographus.

IACOBUS MEISNERUS.

per anagramma :

En, bis meus vocaris.

SPONSA AD SPONSUM.

Bis meus en tandem, *Dulcissime Sponse*, vocaris,
Judicioque poli, judicioque soli.
Hinc quoque bis Tua sum, Svarisime Sponse.
futura,

Tam pro velle meo, quam quoque velle tuo.

Mein Schatz / gedoppelt bist du mein / das zeigt
Dein schöner Mahnen /

Hier triffst es erst gesegnet ein / Dort spricht aVCh
IesVs: aMen!

BENIG.

BENIGNA THOMASIA.

per anagramma:

Hei! Bonitas magna:

SPONSUS AD SPONSAM.

Numinis hei! Bonitas est semper magna Su-
premi:

Hei! Bonitate Tua, Sponsa, fac usque fruar.
Numinis hei Bonitas ibi saluos reddet utrosq̃,
Ast Bonitate tua hîc jam quoque saluus ero.

Nachdem des Höchsten Güt/ mein Schatz/ Dich
heut mir hat gegeben/

So Laß Infort In Deiner Güt MICH stets ger Vhlg Le-
ben.

VOTVM NVPTIALE.

Vos, quos sancta Fides, Probitas quos ipsa Paren-
tis

Funxit, jungat conjugialis amor.

Undique Vos dives Domini benedictio cingat,
Castorum celebrem quæ facit esse domum.

Det Tibi, SPONS E Deus TIBI det quoq̃
SPONSA benignus

Tot bona, quot stellas summus Olympus habet.
Multa torum soboles facundet, paxque Supremi
Nobile ceu donum pectora Vestra beet.

Exulet illa ^{τύχη Ευετυχίας} nomine dicta,

Acceleret contra Gratia Diva poli.

Vivite felices, attingite Nestoris annos,

Mors non Mors Vobis, vita sed ipsa fiet.

A si flectentes animos modulamine cantus
 Annuerent votis Delius atque meis.
 Forſitan argutas quæ poſſent ire per aures
 Concinerem thalamo carmina grata tuo.
 Ne tamen officium tibi juſtum deſit amici,
 Inceptæ repetam ſila canora lyra.
 Sol oritur, jam datque diem, jam lucet, eamus,
 Plana ſiniſterior nec ſalebroſa via eſt.
 Primus Hymen caram juveni carumque puellæ
 Conjunxit juvenem certaue jura dedit.
 Ante vagos hominum genus exercebat amores,
 Nulla verecundi cura pudoris erat.
 Invia pro thalamis nemorum deſerta colebant,
 Antraque furtivum ſæpe cubile dabant.
 Primus Hymen docuit lectum ſervare pudicum
 Et ſtatuit proprio quemque jacere toro.
 Atque modum teneris cultus dedit ipſe puellis,
 Neve ſuperciliis falleret ulla virum.
 Tu populos genialis Hymen moderaris & urbes,
 Tu facis unius corporis eſſe duos.
 Tempſa petit Sponſus ſacras ut firmet ad aras,
 Promiſſam thalami numine teſte fidem.
 Et juxta celebri tendunt a ſtirpe PARENTES,
 Præſidium NUPTÆ dulce piumque NOVÆ.
 Te jam non auſim dulci verſuque ſilere,
 O Decus excellens, Præſidiumque meum!
 Condiſta jam memori ſub corde recentia ſervo,
 Signa voluntatis non moritura tuæ.
 Aſpiciat vultu VOS jam fortuna ſereno,
 Auspicio felix tempus ut omne fluat.
 Vivite felices, ex omni parte beati
 Et vos fortunæ mûnera larga beent.

Pauſula hæc Prænobiliſſimo Dno Sponſo, Conſuli
 Thorun. meritiffimo Avunculo ſuo ætatem colendo grã-
 tulaturus appoſuit

CHRISTIAN GOTTLIEB GUNDLICH

